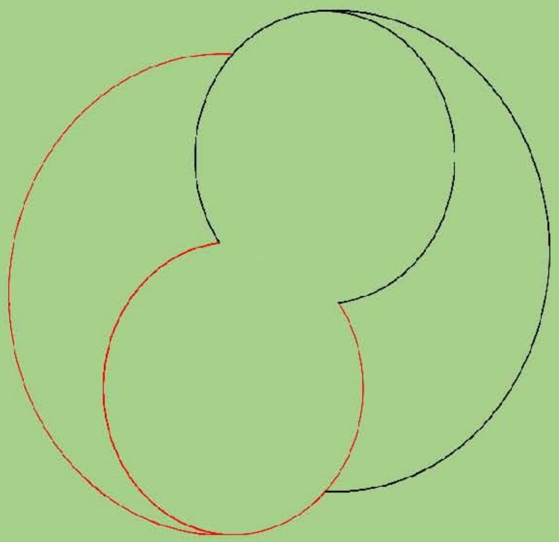

د یوې میاشتې

ناوې

لیکوال: ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

پیخلیک: غـبرگولی ۴۰۴ لــبردی

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکي پوهه:

سرليک: د يوې مياشتې ناوې
ليکوال: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
ايډېټور:
د پخښتى ډيزان: ډاکټر مهندس حشمت الله ,, اتمر ،،
خپرندوی:
چاپشمېر: ۱۰۰
چاپ نېټه: مياشت - غبرګولى / کال ۱۴۰۴
واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷٦۹۹۸
برېښناليک: atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ
بنوونې ترې د کتې اخيستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتی.. ۱
بسم الله الرحمن الرحیم ۲
لیکي پوهه:... ۳
لړلیک ٤
تراڼ (پیل، شروع، برید)... ٥
د یادښتونو له پاره:.. ۷
ناڼدوله (ناول، کیسه یا داستان) ۸
نازولی زوی.. ۱۲
د چاپ شویو کتابونو لیست... ۷۰
د کار لاندې کتابونو لیست ۷۳
د امکان او وخت په صورت کې... ۷٤
د پخښتی څښ ۷٥

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې میاشتې **ناوې**

....

تران (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِیمِ، الْحَمْدُ لِلّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلّا اللّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّی اللّهُ عَلَی مُحَمَّدٍوَآلِه .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

دا ځل مې و غوښتل یو بل حقیقي داستان یا ناول چې کیسه یې په هېواد کې د ننه تېره شوې ده، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره شریکه کړم. زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مینه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې میاشتې ناوې

....

پاکه ربه!

زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه يې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دین له سپيڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

- د نظر تولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هیله کیږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره شریکه کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې میاشتې ناوې

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناانډوله (ناول، کېسه يا داستان)

په پخوا وختونو کې د هېواد په يوه ولايت کې، يوه بډايه کورنۍ ژوند کوه.

هغوی ډېرې ځمکې او د کابل ښارمرکزی جادې کې يې څو تجارتی ودانۍ درلودې.

دکورنۍ د مشر نوم سرور و.

ژوند يې په ښه توګه مخ ته، ته.

هغوی دوې زامن او يوه لور درلوده.

د مشر زوی نوم يې حکمت، د دوېيم زوی نوم يې مهنت او د لور نوم يې سنځله وه.

زامن يې هم خورا نازولي روزلي وو.

څه موده وروسته ، هغوی کابل ښار ته کډه شول، تر څو الکانو او جلۍ باندې سبکونه و وايي.

هغوی د کابل ښار په يوې سيمې کې ژوند پيل کړ.

کلونه تېرېدل او ماشومان يې لوېدل.

هغوی د ښوونځي شو.

بيا مور او پلار يې کوښښ وکړ تر څو هغوی په ښوونځي کې شامل (د ننه) کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې میاشتې ناوې

....

هغوی لمړی خپل مشر زوی او دوې کاله وروسته خپل دوهم زوی په نږدې ښونځي کې شامل کړل.

هغوی به ښوونځی ته، تلل.

هغوی د درسونو(سبکونو) سره مینه نه درلوده، مور او پلار به یې هغوی په زوره ښوونځي ته لیږل (استول).

کله به یې مور او کله به یې پلار هم هغوی تر ښوونځي پورې رسول.

هغوی به خپلو ځامنو ته پیسې ورکوې چې د تفریح په وخت کې له کانتینه (د ښوونځي له هټیه) خپل د خوښې خواړه واخلي او التـه یې وخوري.

کله به یې هغوی ته د خپل د خوښې خواړه په کور کې پخول او هغه به یې په ښه لوښي کې اچول، بیا به یې د هغوی په کڅوړو کې ایښودل تر څو د تفریح په و خت کې یې وخوري.

په هغه وخت کې د نورو خلکو اقتصادي وضعیت هم د دوی په شان نه و.

نورو زده کونکو به له کوره وچه ډوډۍ راوړه.

د چا چې اقتصادي وضعیت لږ ښه و، هغوی به څه پیسې لکه پنځه پولې، شانزده پلي (شانزده پولي) او یا هم قېران(دهغه پېر پیسې) راوړې او د تفریح په وخت کې به یې خواړه پرې اخیستل.

دوی به ډېرې پیسې راوړې او هر څه به یې اخیستل، نورو ته به یې نه ورکول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بې وزلو كسانو به هغوی ته كتل او څه به يې نه ويل.

هغوې به خپلې سپورې (وچې) ډوډۍ خوړې بيا به د اوبو ښبنلو له پاره نل خوا ته تلل او الته به يې په لپو اوبه ښبنلې.

وختونه تېرېدل او هغوی نور هم لوېدل.

څه چې لوی شوو، بيا به سينما ته هم تلل.

په ټولګي كې به يې نور الكانو سره هم شخړې كوې.

كوم وخت چې به كور ته لاړل، بيا به خپل مور او پلار ته شكايت كوه چې:

مونږ سره، زمونږ ټولګيوالو شخړه وكړه.

بيا به مور يې و ويل:

د هغوی كورونه چېرته دي؟

الكانو به د هغوی كورونه خپلې مور ته ښودل او هغې به هم د الكانو د موركانو سره شخړه كوه.

پلار به يې چې كور ته راغی، ښځې به يې و ويل:

ته پوهېږې چې د الكانو سره په ټولګي كې بې وزلو او بې پروا خلكو شخړه كړې ده.

زه لاړم او هغوی د مور كانو سره مې شخړه وكړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې **ناوې**

....

ته هم څه کسان در سره واخله، لاړ شه او د هغوی د پلارنو سره شخړه او هغوی ښه و وهه تر څو د هغوی اولادونه بيا زمونږ د ځامنو سره شخړه و نه کړي.

ته پو هيږې چې مونږ بډای يو.

بايد نور کسان زمونږ نه اطاعت او مونږ ته احترام وکړي.

د ښځې ميړه به ويل:

دا ښه کار نه ده.

ټول د خدای بنده ګان دي.

مونږ د چاه نه لوړ نه يو.

سمه ده مونږ څه شتمني لرو.

نه شو کولای چې خلک خپل غلامان و بولو.

دا پيسې او قدرت زمونږ سره امانت او د څو ورځو له پاره دي.

ښځې يې سر زورې وه.

خپل د ميړه خبره به يې، نه منه.

ما شومان يې خورا نازولي کړل.

ماشومانو به يې په سړکونو او کوڅو کې له خلکو سره شخړې کوې.

هغوی پوهيدل چې مور يې د هغو لنګه (ننګه) کوي، هم د ښوونځي ادارې ته ځي او د الکانو ښکايت هم کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د الکانو پلار به خپلې ښځې ته ويل:

ته د الکانو لنګه مه کوه.

هغوی به لوی او نازولي شي.

په پښتو ژبې کې د نازولي زوی په هکله يوه شعر دی چې وايی:

نازولی زوی

نازولی زوی نه اخلي ادب

او د سوري نخل نه نيسي رطب

ونيو مه شه هغه زوی په خوا پوري
چې يې نه نيولی درس وي نه مکتب

په غوجل کې باري خر او کچر ښه دی
نه په خونه کې جاهل او بې طلب

چې پيدا شي يو ناکس په قبيله کې
وړاندې وروسته حبطه کاندي نسب

د پسر په نيک او بد پلار يادېږي
دا خبر ده په جهان کې مجرب

په سواره باندې ګوته شي اېښوده
چې يې آس برابر نه ځي په جلب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې میاشتې ناوې

....

په زړه مهر په خوله قهر زوی ته بویه
څه ښه وایي چرته دب هلته ادب

یوسف هاله شو لایق د بادشاهي
چې یې وخوړې څپېړې د غضب

هر ناکس لکه مګس باندې بنیږي
چې حمید نرم ګویي که شکر لب

ښځې یې ویل:

دا د پخوا خبرې دي.

زه یې نه منم.

ما په ستونزو سره خپل ماشومان لوی کړي دي.

مېړه به یې ویل:

کومې ستونزې؟

ته خو مینځه هم لرې.

هغه له تا سره مرسته کوي.

نورې ټولې دندې، پیسې تر سره کوی، د پیسو د راټولو کار زما پر غاړه ده.

هغې به نه منه.

ورو، ورو د هغوی تر منځه اړیکې ورانې شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې به د مېړه او مېړه به د ښځې خبرې نه منې.

څو کاله تېر شو.

مېړه یې د ځینو سوداګرۍ کارونو له پاره بهر ته لاړ.

څه موده وروسته د هغې مېړه بېرته ستون شو.

د هغه پېرودل شوې مالونه ورسېدل.

هغه د ګمرک د محصول له ورکونې نه وروسته، مالونه بازار ته د پلور له پاره وړاندې او خورا ګټه یې په کې وکړه.

هغه پیسې کورته راوړې.

ښځې یې و ویل:

پیسې ټولې ما ته راکړه.

مېړه یې و ویل:

دا خو د سوداګرۍ پیسې دي.

زه بیا د مالونو د اخیستنې د پاره بهر ملکونو ته ځم.

ښځې یې و ویل:

ته چې بهر ملکونو ته ځې، خدای پوهېږي چې په څه ناراوا کارونو اخته یې.

د سوداګرۍ په پلمه (بهانه) د هېواده ځې او په میاشتو الته ورک یې.

مېړه یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دنده سوداګري ده، زه مجبور يم تر څو کار وکړم او پيسې و ګټم.

ښځې يې و ويل:

زه تا ته اجازه نه درکوم چې بيا د هېواد نه بهر لاړ شې.

مېړه يې و ويل:

دا کار نا شونی دی.

زه اړين (مجبور) يم چې د کار اوبار له پاره بهر ته لاړ شم.

ښځې يې د هغه خبره نه منه او د هغوی اړيکې مخ په ورانېدو شوې.

د هغه ښځه به تل په غصه او مېړه ته به يې بدې ردې ويلې.

د هغوی اړيکې ډېرې ورانې شوې.

د مېړه هره خبره به د هغې په ښځې بده لږېده.

يوه ورځ مېړه يې خپلې ښځې ته و ويل:

زه څو ورځې وروسته د سواګرۍ له پاره بهر ته ځم.

دا ځل مې ښه شيان په پام او لېست کې نيولي، تر څو يې و پېرم او هېواد ته يې راوړم.

په دې شيانو کې به ډېره ګټه هم وکړم.

ښځې يې و ويل:

زه خو تا ته اجازه نه درکوم، ما خو مخکې هم ويلي و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

که ته د هېواده بهر ځې، بيا دې خدای ستا مړی راوړي.

مېره يې و ويل:

دا څه حال دی.

زه د کار او بار له پاره ځم.

ښځه يې په غصه شوه.

اخوا او دېخوا يې وکتل، څه يې پيدا نه کړل تر څو پر مېره وار وکړي.

له ځايه پاڅېده او الماری خوا لاړه.

د الماری دروازه يې خلاصه او د پيالو وارونه يې پر مېره پيل کړل.

مېره به يې ويل:

څه خبره ده؟

لېونۍ شوې يې؟

هغې به ويل:

بس ده!

خبرې مه کوه!

ته ډېر وران سړی يې.

خدای دې تا واخلي، تر څو زه له تا نه بې غمه شم.

مېره يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه مې کړې؟

بيا ښځې يې پرې وار وکړ.

دا ځل پياله يې د هغه پر سر ولګېده او د هغه سر مات شو.

د سر نه يې وينې په بهېدو شوې.

کالي يې په سرو وينو سره شو.

د هغوی ماشومانو هم غوښتل چې د خپل پلار لنګه وکړي، خو هغې ورته اجازه ورنه کړه.

د هغې مېړه د کوټې نه د باندې بيا انګړ ته لاړ.

ځاه ته نږدې او له څاه يې اوبه راو وېستې.

کوزه يې له اوبو ډکه او خپل د سر د وينو په منځلو لګيا شو.

بيا له کوره و وت او درملتون خوا ته لاړ.

درملتون ته د ننه شو.

البته د درملتون نرس، هغه ته و ويل:

څه در باندې شوي؟

هغه و ويل:

هيڅ!

په کور کې مې کار کوه.

په ناڅاپي توګه سر مې وګرځېد (وڅرخېد).

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځمکه وغورځېدم او سر مې مات شو.

بيا د درملتون نرس و ويل:

پر دغې څوکۍ کېنه!

هغه پر څوکۍ کېناست.

نرس د عاجله داروګانو الماری ته نږدې شو.

څه دارو او سامانونه يې واخستل او دهغه د سر د ټپونو په پاکونه، لګيا شو.

د هغه سر ډېر مات شوی و.

د هغه په سر کې د پيالې شيشه هم ننوتلې وه.

نرس و ويل:

سر دې ډېر بنکته کړه تر څو د سر نه دې شيشه و باسم.

نرس د هغه د سر نه شيشه و باسه.

بيا يې و ويل:

په سر کې دی د پيالې شيشه څه کوي؟

هغه و ويل:

څو ورځې مخکې د زوی له لاسه مې پياله وغورځېده او ماته شوه.

بيا هغه، د شيشې ټوټې ټولې کړې او د کڅافاتو په لوښې کې يې واچوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېدای شي کومه شيشه ترې پاتې وي.

او دا شيشه زما د لوېدو سره سم، په سر کې مې تللې وي.

نرس څه و نه ويل.

د هغه سر يې پانسمان او څلور ځايه يې و ګانده (بخیې کړل).

بيا يې پرې ګاز او بنداژ تاو کړ.

وروسته يې ورته د درد د کلارېدو (بنه کېدو) دارو وکړه او ويې ويل:

دا دارو د درې ورځو له پاره دي.

يوه يې سهار بله غرمه او دريمه يې د شپې، وروسته له ډوډۍ نه و خوره.

دوا دې چې خلاصه شوه، بيا يوه تکړه داکتر ته لاړ شه او خپل د زړه معاينات دې وکړه.

هغه و ويل:

سمه ده!

زه خو اسې (هسې) په نږدې ورځو کې بهر ته ځم، التـه به خپل ټول معاينات تر سره کړم.

نرس و ويل:

دا خو بيخي ښه خبره ده.

بيا سرور و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه کوم.

فیس دې څو شو؟

هغه و ویل:

کومه خبره نه شته.

سرور بیا زیاته کړه او ویې ویل:

مننه کوم، فیس به دې هرو مرو اخلې.

بیا نرس و ویل:

که پیسې در سره وي، لس افغانۍ.

سرور و ویل:

پیسې شته.

بیا یې جب ته لاس او پیسې یې را و وېستې.

هغه ته یې لس افغانۍ ورکړې او نورې پیسې یې بېرته په جب کې کېښودې.

د هغه نه یې خدا پاماني واخسته او له درملتون نه د باندې شو.

هغه مخ په کور روان شو.

په لاره کې یې خپل ملګری ولید او هغه سره یې روغبړ وکړ.

ملګری یې و پوښتل:

څه در باندې شوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالي دې هم په وینو دي.

سر دې هم ترړلی دی.

سرور و ویل:

هېڅ!

هسی سر مې وګرځېد (وڅرخېد) او په ځمکه و غورځېدم.

کوم وخت چې پاڅېدم، و مې لیدل چې سر مې مات شوی دی.

ملګري یې و ویل:

ښه شوه چې بلا وه او برکت یې نه و.

سرور وخندل او څه یې و نه ویل.

بیا سرو خپل ملګري ته کور د تګ بلنه ورکړه.

ملګری یې مننه وکړه او ویې ویل:

اوس څه کارم، کومه بله ورځ به راشم.

بیا هغه سره خدا پاماني وکړه.

سرور کور ته لاړ.

کور ته د ننه شو.

ښځې یې هغه ولید اوهېڅ خیال یې پر هغه را نه وړ.

سرور خپلې کوټې ته لاړ او پر خپل کټ کېناست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې **ناوې**

....

بيا يې د ابو لوبنى واخيست او ځاه خوا ته لاړ.

د ځاه نه يې اوبه را و وېستې او لوبنى يې ډک کړ.

بيا کوټې ته روان شو.

پر کټ کېناست او دوا يې له کوشنى کڅوړې را و وېسته، غوښتل يې يوه ګولې خولې ته واچوي او يوه پياله اوبه ورپسې غړپ کړي. په دې وخت يې پر ياد شو چې د درملتون نرس هغه ته ويلې و چې دوا له ډوډۍ نه وروسته (په مړه خېټه) وخوري.
هغه ګولۍ بېرته په کڅوړې کې کېښوده.

هوا تياره او ماښام شو.

هغه پخلنځي ته د ننه شو.

د لوبنو سرونه يې لوخ کړ.

په يوه لوبنى کې يې سابه وليدل.

سرور لوبنى واخيست او پر نغري يې کېښود.

سابه يې تاوده او وروسته يې په غاب(بشغاب، بشقاب يا پلېټ) کې واچول.

لږ ډوډۍ يې هم واخيسته او خپلې کوټې ته د ننه شو.

ډوډۍ يې وخوړه.

بيا يې کڅوړه راواخسته او يوه ګولۍ يې خولې ته واچوه او يوه پياله اوبه يې ورپسې وځښلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

نيمه ګړۍ وروسته پر هغه خوب راغی.

هغه پر خپل ځای پرېوت او بيده شو.

سهار وختي لمانځه ته پاڅېد.

سر يې لږ درد درلود.

لمونځ يې ادا او بيا يې ځانته د سهار چای دم کړ.

چای يې تيار اوخپلې کوټې کې و څښنه.

بيا يې دوايي وخوړه، وروسته يې کالي بدله او له کوره خپل کار ځای ته لاړ.

څو ورځې تېرې شوې.

د هغه د تګ وخت ورسېد.

مازيګر وختي کور ته راغی.

خپل کالي يې راټول او په لوې کڅوړې (بکس) کې يې کېښودل.

د شپې ډوډۍ يې يواځې وخوړه او وروسته يې چای هم و څښنه.

د ماسخوتن لمونځ يې وکړ.

بيا وختي بيده شو.

سهار وختي له خوبه پاڅېد او له لمانځه نه وروسته يې غوښتل چې خپل ماشومان راويښ او له هغوي سره خدای پاماني وکړي.

خو، ښځې يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه کوه!

ماشومان له خوبه مه ويښوه.

ماشومان ما په خپله لوی کړی دي.

زه تا ته اجازه نه درکوم چې هغوی له خوبه اوچت کړې.

دا خبره پر سرور ډېره بده ولګېده.

څه يې و نه ويل او د کوره د باندې شو.

بيا په ټکسي کې کېناست او هوايي ډګر ته لاړ.

يوه ګړۍ وروسته الوتکې، الوتنه وکړه.

سرور ډېر خواشينی و.

د خپلې ښځې کړنې به يې چې په ياد راتلې، هغه ته به ژړا ورتله.

بيا به يې ويل:

خدايه توبه!

له بدو يې توبه!

څلور ګړۍ وروسته هغه خپل ټاکلي ځای ته ورسېد او د کاروبار په هکله يې د نورو سوداګرو سره خبرې وکړې.

څو ورځې تېرې شوې.

د هغه په ذهن کې د ښځې د پيالو ګذارونو پيښه تېره شوه.

پر هغه داکار ډېره ناوړې اغېزه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هوډ وکړ تر څو هر څه پرېږدي.

خپله سوداګري، هېواد، ماشومان، ښځه، ځمکې، سوداګریز ودانۍ او داسې نور.

شپه وه.

ټوله شپه يې سوچونه وهل (کول) او سمه پرېکړه يې نه شو کولی.

بيا په سوچونو، سوچونو کې بيده شو.

سهار وختي پاڅېد او لمانځه د ادا کولو نه وروسته يې پريکړه وکړه تر څو يو بل لرې هېواد ته لاړ شي.

هغه چای وڅښه، بيا د لرې هېواد سفارت ته لاړ تر څو د هغه هېواد ويزه تر لاسه کړي.

سرور غښتلی ځوان، په انګرېزۍ ژبې پوی او نوموړی سوداګر و.

هغه څو ورځې وروسته د خپلې خوښې هېواد ويزه تر لاسه کړه او التـه لاړ.

د ښځې سره يې کرکه پيدا شوه.

بيا يې ښځې ته يو ليک واستاوه.

په هغه ليک کې يې دومره ليکلي و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې **ناوې**

....

دوې مياشتې وروسته ليک د هغې ښځې ته ورسېد.

څو مياشتې تېرې شوې.

هغې سوچ کوه چې هغه ټوکې کوي، بيا به راشي.

شپږ مياشتې تېرې شوې د هغه درک و نه لګېد.

بيا ښځې يې خپل د مېړه او د خپلې کورنۍ ته و ويل:

سرور هوډ کړی دی چې هېواد ته ستون نه شي.

ستاسو نظر په دې هکله څه دی.

ځينو به يوه او نورو به بله خبره کوه.

چا به ويل:

ښه به وې چې له مېړه نه دې جلا (طلاق) واخلې.

بل به ويل:

ښه به وي چې انتظار وکړې، تر څو هغه بېرته راشي.

هغې څو کاله انتظار وکړ، مګر سرور بېرته ستون نه شو.

هغې خپل زامن لوی او د دولسم ټولګيو نه فارغ کړل.

چندان سبق يې و نه ويل.

مور يې کوښښ وکړ چې پر هغوی پوهنتون و وايي، مګر نازولي او د بډايې کورنې ماشومان، چېرته ښې زده کړې کوي.

زامن به يې بې ځايه، بې ځايه ګرځېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی په نشه يي توکو او شراب څښلو اخته شوو.

د سرور ښځې بل مېړه و نه کړ.

هغه د خپلو زامنو او لورسره حج ته لاړه.

الته يې خپل زامنو ته سوګند ورکړ تر څو له ناروا کارونو نه لاس پر سر شي.

هغوی الته ومنه.

کله چې هېواد ته ستانه شوو ورو، ورو يې ببرته پخواني کارونو ته مخه وکړه.

څه موده تېره شوه.

مور يې خپلو ورونو ته د اولادونو له لاسه شکايت وکړ.

بيا ماما ګانو يې خپلې خور ته و ويل:

ښه به وې چې هغوی ته ښځې وکړې تر څو د کوڅو نه پښې يې ټولې شي.

هغې لمړی خپل مشر بيا دوې کاله وروسته خپل کشر زوی ته واده وکړ.

هغوی ورو، ورو د پخواني دولت په ښاد (امنيت) کې شامل او دندې يې تر لاسه کړې.

هغوی به الته هم بدماشي کوه.

خلګو به د هغوی نه ډېره کوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

چا به د هغوی سره تګ او راتګ نه کوه.

د سرور لمسیان پیدا شوو.

هغوی هم نازولي لوېدل.

د هغوی نیا به د هغوی مور ګانو ته ویل:

دوی باید د پلرونو په شان زړور وي،

زه نه غواړم چې څوک پر هغوی خبرې وکوي.

د سرور لمسیان هم د سرور د زامنو په شان په ښونځیو کې تنبل و.

تل به یې د نورو الکانو سره جګړې کوې.

پلارونو به یې هم د هغوی لنګه کوه.

الکانو به هم هغه کار کوه چې زړه یې ورته کېده.

چا چې به د هغوی د زامنو نه شکایت وکړ، پلارونه به یې راتلل او هغوی ته به یې سپکې سپورې و یل.

که چا به چېرته په ښوونځي کې د هغه له ځامنو نه شکایت وکړ.

د هغوی پلارونه به راتلل او د سیمې پولیسو ته به یې زنګ واهه او هغوی به یې د څو ګړېیو له پاره بندي کول.

چا به له وېرې او بې عزتې په خاطر د سرور لمسیانو ته څه، نه ویل.

هغوی هم د خپلو پلارونو په شان نازولي او بېکاره لوېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه موده تېره شوه.

د حکمت مشر زوی چې رحمت نومېده د سګرټو په څکولو اخته شو.

بيا وروسته نشه يي توکو لکه چرس به يې هم څکول.

ښوونځې ته، نه ته.

ډېرې وخت به يې خپل د پلار موټر اخيست او د نورو الکانو سره به هرې خوا ته، ته او ناوخته به کور ته ستنېده.

پلار به يې هغه ته څه نه ويل.

هغه په سختۍ سره له ښوونځي فارغ شو.

يوه کال تولګی يې په دوو کالونو کې لوسته.

د کار او کسب نه و.

اخوا دېخوا ګرځېده، پيسې يې بې ځايه مصرفوې، بې ځايه دوستان يې درلودل، هرې خوا يې سفر کوه، د کور نه به يې غلا هم کوه، خلکو ته يې نقصان رسوه، نجونو پسې به ته، نجونو ته يې لاره نيوه او داسې نور وران کارونه تر سره کول د هغه او د هغه د ورو کار و.

څو کاله تېر شو.

هغوی تکړه ځوانان شو.

هغوی ډېر ملګري درلودل کوم چې د لوړپوړو چارواکو ځامن وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې ناوې

....

هغوی هم ډېرې پيسې درلودې او د سرور د لمسيانو په شان به ګرځېدل.

هغوی به د خپلو پلارونو دولتي موټرو کلی اخيستې لارو، کوڅو او سړکونو کې به يې زغلول.

هغوی به په موټرو کې په لوړ غږ بدلې اورېدې او د موټرو شيشې به يې هم تورې وې.

چا به ورته څه نه ويل.

کله به د ورځې له خوا په خپلو موټرو کې چې د موټرو تم ځايونو (پارکونو) کې يې شتون درلود، کيناستل او سګرټې يې لګول او تر ناوخته به الته وو.

يوه ورځ يوه سپين ږيري کس هغوی ته د موټرو په تم ځای کې و ويل:

ګورئ!

تاسو ځوانان او د هېواد راتلونکی د تاسو په لاس کې دی.

د دغه بد عمل يانې د چرسو د څکولو نه لاس پر سرشئ.

دا کار هيڅ ګټه نه لري.

دا به تاسو ته د ګټې پر ځای تاوان ورسوي، همدا راز دا کار له شرعه هم ناروا دی.

که زما په خبره کې شک کوئ، ښه به وي چې د ماجت له ملا امام نه پوښتنه وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوې میاشتې ناوې

....

هغوی پر سپین ږیري وخندل او ویې ویل:

ته هسې وایې .

څومره به دې په ځوانی کې سګرټ څکولي وي.

څومره به دې چرس څکولي او شراب خوړلي وي.

سپین ږیري و ویل:

نه!

زه غریب سړی وم.

بیا الکانو و ویل:

پوی شوو.

که تا د مونږ په شان پیسې درلودی، تا به هم زمونږ په شان له ژوند نه خوند اخستی وی.

بیا سپین ږیري غوښتل څه و وایي.

الکانو ورته و ویل:

بس کړه او له دې ځایه لاړ شه.

مونږ ته ناورین (مزاحمت) مه کوه.

لاړ شه!

خپلو زامنو او خپلوانو ته، داسې مشورې ورکړه.

هغه خپل څټ وګراوه او له هغه ځایه لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الکانو په خندا پیل کړ.

بیا یې خپلو کړونو ته دوام ورکړ.

څه موده تېره شوه د رحمت په زړه کې یوه جلۍ ښه ولګېده.

د هغې کور د رحمت له کور نه ډېر لرې او د کابل ښار په بلې سیمې کې و.

رحمت به وختې له خوبه پاڅېده او د جلۍ د اوسېدو سیمې ته به ته.

کور کې به یې ویل:

زه سهار وختې د انګرېزۍ ژبې زده کړې کوم.

د ژبې مرکز زمونږ له کور نه ډېر لرې دی.

زه مجوره یم تر څو خپل موټر کې الته لاړ شم.

مور به یې ویل:

سمه ده.

دلته نږدې کوښښ وکړه تر څو د انګرېزۍ ژبې ښانګه و مومې.

هغه به ویل:

دلته ډېرې د انګرېزۍ ژبې ښانګې شته، خو د هغه ځای په شان یې ښوونکي تکړه نه دي.

مور یې و منه.

بیا یې هغه ته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمه ده!

پر ځان او موټر باندې پام کوه تر څو ستونزه رامنځ ته نه شي.

هغه و ويل:

سمه ده مورې.

هغه به وختې هغې سيمې ته، ته او د جلى انتظار به يې کوه.

کوم وخت چې به يې جلى ليده، د موټر د اړخ شيشه به يې ښکته کوه، او بدلو د غږ اندازه به يې هم لوړوله.

کوم و خت به چې جلى خپله لاره بدلوله، هغه به هم ور پسې ته.

کوم ځاى چې به د موټرو د تګ لاره نه وه، هغه به موټر د سړک پر غاړې دراوه او خپله به يې جلى په سې ته.

په لاره کې به يې هغې ته جان او قربان ويل.

څه موده تېره شوه.

رحمت جلى ته سلام ور کړ.

جلى هم د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

الک خوشحاله او خپلو ملګرو ته يې و ويل:

پو هيږى!

چې نن هغې جلى زما سلام ته وعليکم و ويل.

ملګرې يې په خندا او هغه ته يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس کار کېږي.

ته بايد نن موږ هوټل ته بوزې او پر مونږ ښه قابلي پلو و خورئ.

هغه و منه.

ملګرو ته يې و ويل:

چېرته به لاړ شو؟

هغوی و ويل:

ښه به وي چې نن بخارا رستورانټ ته لاړ شو.

التـه ښه ازبکي پلو ورکوي.

رحمت و منه.

هغوی ټول بخارا رستورانټ ته لاړل.

التـه يې ډوډی و خوړه.

د ډوډی خوړلو نه وروسته له رستورانټ نه و وتل.

بيا دوستانو يې و ويل:

راځئ!

يوه قيلون خونې ته لاړ شوو.

رحمت و منه.

هغوي ټول قيلون خونې ته لاړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ګړۍ وروسته له قيلون خونې نه هم د باندې شوو.

د هغوی يوه ملګري نوم چې قدوس و، و ويل:

اوس راځئ چې باغې بالا ته لاړ او الته سګرټې وڅکوو.

هغوی و منه او الته لاړل.

الته ټولو سګرټې و څکول او وروسته د کورنو خوا روان شوو.

رحمت ټول ملګري د خپلو کورونو ته ورسول او بيا خپل کور ته روان شو.

شپه وه، هرې خوا تياره وه.

هغه له يوې خوا خوب نيولی او له بلې خوا نشه شوی و.

لاره ورته ښه نه ښکارېده.

په ډېرو ستونزو يې ځان د هوايې ډګر سړک ته ورساوه.

الته سړکونه پراخ و، هغه د موټر سرعت ډېر کړ او نا ببره يې د يوه بل موټر سره ټکر کړ.

هغه په ځان پوی نه شو.

خلګو له هرې خوا منډې کړې.

د موټرو نه يې ټيپان را و وېستل، په نورو موټرو کې يې واچول او نږدې روغتون ته يې ولېږدول.

په دې وخت کې ترافيک هم ورسېدل او موټرو ته يې لاربنوني پيل کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د رحمت موټر د يوه بل موټر پر شا لګېدلی و.

دواړه موټر په بد حالت کې ول.

د رحمت د موټر مخه او د بل موټر شا يې ډېره ورانه شوې وه.

بيا ترا فيکو کرن لرونکي موټر و غوښتل او د دواړو موټر يې په کې بار او خپل مرکز ته يې ولېږدول.

د دواړو موټرو چلونکي په روغتون کې وو.

شپه ناوخته شوه.

د رحمت مور خپل زوی ته زنګ و واهه.

د هغه ټيلفون کار نه کاوه.

بيا يې خپل مېړه ته زنګ و واهه.

هغه ټيلفون اوچت او ښځې ته په غصه او ويې ويل:

څه خبره ده؟

په دې وخت کې دې زنګ و واهه؟

دومره سوچ نه کوې چې زه د خپلو ملګرو سره يم.

هغې و ويل :

تا څه کوم؟

رحمت کور ته نه دی راغلی.

د هغه ټيلفون هم کار نه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و ویل:

تر اوسه وختی دی.

کېدای شي، خپلو ملګرو سره وي.

بیا هغې و ویل:

د شپې یوه بجه ده.

هغه و ویل:

کومه ستونزه نه شته، کېدای شي خپل ملګري کور ته تللی وي، سبا به راشي.

ښځې یې د شپې خوب و نه کړ.

هغه په سوچ کې وه.

سهار شو.

مېړه یې کور ته راغی.

دروازه یې وټکوه.

ښځې یې دروازه خلاصه کړه او مېړه یې د ننه شو.

بیا یې خپلې ښځې ته و ویل:

رحمت خو به راغلی وي؟

هغې و ویل:

نه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر اوسه نه دی راغلی.

بیا یې و ویل:

اوس به را پیدا شي.

بیا ودانی ته د ننه، خپلې کوټې ته لاړ او پر تخت پرېوت.

غرمه شوه.

د رحمت ځرک و نه لرزېد.

مور یې هر څه کوښښ و کړ تر څو د هغه سره اړیکې و نیسي.

خو!

هغه و نه توانېده.

د رحمت نور واړه ورونه او خویندې هم خپه وو.

ماسپښین شو.

مور یې ډېره نا کراره شوه.

بیا د مېره تخت (کټ) ته نږدې او مېره یې را ویښ کړ.

هغه و ویل:

څه خبره ده؟

ښځې یې و ویل :

رحمت تر اوسه لا درکه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېره يې و ويل:

خيرا!

چېر ته دی چې تر اوسه کور ته نه دی راغلی؟

هغې و ويل:

نه پوهېږم.

بيا يې ښځې ته و ويل:

زما ټېلفون راکړه!

هغې ټېلفون ورکړ او مېره يې د هغه ملګرو ته زنګونه و وهل.

ملګرو يې و ويل:

هغه تر ناوخته زمونږ سره و.

بيا کور ته لاړ.

د رحمت پلار ټرافيکو او ځو روغتونو ته هم زنګ و واهه.

ټرافيکو وروسته له پوښتنې نه و ويل:

د هوايي ډګر په سړک د شپې له خوا يوه موټر له بل سره ټکر کړی دی.

د رحمت پلار و پوښتل:

د موټرو رنګونه څه ډول ول.

هغه و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوه موټر رنګ تور او د بل سپين و.

بيا د رحمت پلار و پوښتل:

چلونکي يې څه شول؟

ټرافيکو و ويل:

هغوی خلکو روغتون ته لېږدولي دي.

بيا يې د هغوی نه د روغتون پته واخيسته او په چټکتيا يې خپل بل موټر واخيست او د کور نه د باندې شو.

هغه روغتون ته لاړ او په دروازې کې يې له نوکريوال نه پوښتنه وکړه:

د شپې د چلونکو حالات څنګه دي؟

څوک خو به يې مړ نه وي؟

هغه و ويل:

نه!

د خدای فضل دی.

اوس په هوښ راغلي دي.

ډېره ناوړه پېښه وه.

ښه شوه چې په خير سره تېره شوه.

د رحمت پلار په منډې عاجل څانګې ته لاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

التـه یې خپل زوی ولید.

زوی یې خپل پلار ته په اشاره سلام ورکړ.

بیا د رحمت پلار و ویل:

ښه شو چې په خیر تېر شو.

د رحمت پلار داکتر نه پوښتنه وکړه.

داکتر و ویل:

څه ستونزه نه شته.

د هغه سر د موټر په چت کلک لګېدلی دی.

شه و چې د موټر هوایې کڅوړه خلاصه شوې او د شیشې د لګېدو نه یې ژغورلی دی.

بیا د رحمت پلار و ویل:

څه و خت کولای شو، کور ته لاړ شو؟

داکتر و ویل:

اوس خو تر سیروم لاندې دی.

کوم وخت چې سیروم یې خلاص شو، کولای شئ، کور ته لاړ شئ.

هغه خوشحاله شو، څوکې یې را واخیسته او د رحمت خوا ته کېناست.

د هغه سیروم خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بيا نرسه راغله د هغه د لاس نه يې سيروم خلاص کړ.

بيا بله نرسه راغله او د رحمت پلار ته يې و ويل:

موټر لرې؟

هغه و ويل .

هو!

بيا يې و ويل:

لمړی د روغتون فيس تحويل، بيا موټر راوله.

هغه و منه.

د روغتون فيس يې تحويل او موټر يې راوست.

بل نارينه نرس د هغه سره مرسته وکړه او رحمت يې موټر ته پورته کړ.

بيا داکټر ورته نږدې شو او نوې نسخه يې ورکړه او د هغه پلار ته يې و ويل:

ستا زوی د نشې په حالت کې موټر چلولی دی.

کوښښ وکړه چې هغه د نشه يی توکو نه لرې و ساتې، همدا راز د څو ورو‌ځو د پاره هغه سره د پېښې په هکله خبرې مه کوه.

هغه بايد تر يوې اونۍ پورې آرام وکړي.

ښه خواړه او پريمانه مېوې ورته ورکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه و منه او د داکټر نه يې منه، بيا وروسته يې خدای پاماني وکړه او د روغتون نه د باندې شو.

هغوی دواړه کور ته لاړل.

د رحمت مور د هغه کټ سم او هغه ته يې و ويل:

دلته پر کټ پرې وځه.

زه به درته د چرګ يخني پخه کړم.

څو دکيکې وروسته هغه بيده شو.

ورځې شپې او شپې سبا کېدې.

د هغه حالات مخ په ښه کېدو شو.

يوه ورځ يې پلار ته و ويل:

اوس ښه شوی يم.

راځه چې موټر وګورو او جوړ يې کړو.

هغه و ويل:

موټر د ترافيکو په ښارګوټې کې دي.

زه به ټرافيک ته زنګ و وهم چې دواړه موټر د دوبيم پروان د موټر جوړولو سرای ته ولېږدوي.

هغه ټرافيک ته زنګ و واهه او هغه ته يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يوې مياشتې ناوې

....

نن تر غرمې مخکې هغه دواړه موټر د دوبيم پروان د موټرو جوړولو ورکشاپ ته و لېږدوه او ما ته احوال راکړه.

ټرافيک و منه.

دوې ګړۍ وروسته يې موټر د دوبيم پروان د موټرو جوړولو ورکشاپ ته و لېږدول او د رحمت پلار ته يې احوال ورکړ.

بيا د رحمت پلار خپل زوی ته و ويل:

ما او تا به ډوډۍ د خوړلو نه وروسته الته لاړ شو.

هغه و منه.

هغوې دواړو ډوډۍ خوړو نه وروسته، له کوره و وتل او د موټرو جوړولو سرای ته لاړل.

د رحمت پلار د هغه او د بل چلونکي موټر وکتل.

ډېر بې درکه وران شوې ول.

بيا يې له جب نه خپل موبايل راو ويست او څه عکسونه يې واخستل.

څو دکيکې وروسته د بل موټر خاوند هم راغی.

دواړو سره ستړی مشې وکړه.

بيا يې مستري ته غږ کړ.

مستری راغې او هغه ته يې و ويل:

امر کوه صيب!

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وکړم؟

هغه و ويل:

دا دواړه موټر به، په څو افغانيو جوړ شئ؟

هغه و ويل:

زه به ټولو مستريانو ته غږ کړم تر څو هر يوه د خپلې برخې نرخ و وايي.

د رحمت پلار و ويل:

سمه ده!

ژر شه!

زه بيا خپلې دندې ته ځم.

هغه لاړ او نور مستريان يې راټول کړل.

هغوې د موټرو شاوخوا تاو راتاو شوو او په ليکونو يې لاس پورې کړ.

وروسته ټولوخپل لېستونه د رحمت پلار ته ورکړل.

بيا هغه نرخونه په موبايل کې ټول(جمع) کړل.

د دواړو موټرو تاوان د رحمت باندې و، ځکه چې د بل موټر يې د شا د خوانه وهلى و.

ټولې پيسې ۱۶۰ زره افغانۍ شوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د رحمت پلار له جبه ۵۰ زره افغانۍ و وېستې او د مستریانو مشر ته یې ورکړې.

هغه ته یې و ویل:

د موټرو په جوړولو پیل کړه.

زه د هرې اونۍ په پای کې تاسو ته ۵۰ زره افغانې درکوم.

هغه و منه.

د رحمت پلار خپل زوی ته و ویل:

وګوره!

ټول د تا له لاسه!

ما ته، تل تاوان په برخه کوې.

رحمت ډېر خپه شو او څه یې و نه ویل.

بیا پلار یې و ویل:

دا به دې په نصیب کې و.

ښه شو چې په خیر تېر شو.

نور کوښښ کوه چې داسې موټر و نه ځغلوې.

هغه و ویل:

سمه ده!

بیا د سرای نه د باندې شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

رحمت يې کورته ورساوه او خپله يې دفتر ته لاړ.

مياشت تېره شوه او د دواړو موټر جوړ شول.

بيا رحمت سرای ته لاړ او خپل موټر يې واخيست او د جلئ سيمې ته لاړ.

هغه و نه توانېد په هغې ورځ جلئ سره و وينې.

بيا يې انډيوالانو ته زنګ و واهه.

هغوی خوشحاله شو او هغه ته يې و ويل:

راځئ.

باغ بالا ته راشه!

مونږ هم الته درځو، بيا به سره و وينو.

هغه و منه.

او الته لاړ.

څه وخت تېر شو او ملګرې يې ورسېدل.

هغه خپل ملګرو ته و ويل:

تاسو ډېر نا ځوانه ياست.

زما پوښتنه مو و نه کړه.

هغوی و ويل:

مونږ د ستا پوښتنې ته راغلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته بې هوښه وې.

بيا څو ورځې دې موبايل هم بند و.

هغه و ويل سمه ده.

ملګرو يې و ويل:

راځئ!

د رحمت د ښه کېدو په خاطر يو سګرټې و وهو(وڅکوو).

رحمت و ويل:

نه!

ما ته داکټر ويلې دي تر څو سګرټې بس کړم.

هغوی و ويل:

سمه ده.

مونږ به سګرټې و وهو(وڅکوو).

وروسته به، ته مونږ کورو ته ورسوې.

هغه و ويل :

سمه ده!

څه ځنډ وروسته خپل ټول ملګري يې کورونو ته ورسول او خپله يې کور ته لاړ.

سهار وختې له خوبه پاڅېد.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاى يې و څښنه او بيا يې خپلې مور ته و ويل:

زه د انګرېزۍ ژبې كورس ته ځم.

ښو ورځې نه وم تللى.

مور يې و ويل:

سمه ده.

ښو!

ډېر پام به كوې تر ښو كومه ستونزه منځ ته نه شي.

هغه و ويل :

سمه ده.

بيا هغه خپل د ورور موټر ته كېناست او د كور نه د باندې شو.

هغه د جلۍ سيمې ته لاړ او الته يې د سړک پر غاړې انتظار وكړ.

ښو دكيكې وروسته جلۍ راغله.

رحمت له موټر نه كوز او هغې ته يې سلام وركړ.

هغې د رحمت سلام ته ځواب ور نه كړ او په خپلې لارې روانه شوه.

رحمت هغې ته و ويل:

ولې دې زما سلام ته ځواب ور نه كړ؟

هغې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ورځې چېرته ورک وې؟

کومه بله جلۍ دې و نه مونده، بيا ما پسې راغلې.

رحمت و ويل:

نه!

ته خبره نه یې.

زما موټر ټکر شو او نږدې و چې زه مړ شوی وم.

يوه ورځ په روغتون کې بستر او تر سيروم لاندې وم.

بيا يوه اونۍ په کور کې وم.

اوس ښه شوی او د ستا ليدو د پاره راغلم.

نه ګورې چې دا بل موټر دی.

هغې و ويل:

هو!

دا بل موټر دی.

زه خبره نه وم.

و ښه!

رحمت و ويل:

کومه ستونزه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هره ورځ ستا ليدو ته راځم.

هغې و ويل:

سمه ده.

خو!

که څوک مونږ سره و ويني؟

هغه و ويل:

ته پر ما ګرانه او غواړم چې له تا سره واده وکړم.

بيا جلۍ خوشحاله او د رحمت نه يې خداى پاماني واخيسته او کار ته روانه شوه.

و ختونه تيرېدل او پر جلۍ د کور غړيي پوى شوو.

ورونو يې خپلې خور ته و ويل:

الک ته و وايه چې د ستا له پاره زمونږ کور ته رايباران ولېږي که نه مونږ تا ته اجازه نه درکو چې کار ته لاړه شې.

څو ورځې تېرې شوې.

جلۍ رحمت ته د خپلو ورونو هوډ بيان کړ.

رحمت و ويل:

کومه ستونزه نه شته.

زه به د کورنۍ سره مې خبره وکړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو ورځې تېرې شوې.

رحمت د مينې په هكله خپلې مور ته و ويل:

مور يې و ويل:

لمړی بايد دا خبره ستا د پلار سره وكړم.

هغه ومنه.

شپه شوه.

د رحمت پلار راغی.

د شپې د ډوډۍ خوړولو نه وروسته د رحمت كيسه يې د هغه پلار ته وكړه.

پلار يې و ويل:

سمه ده!

زه به د هغې جلۍ په هكله هر اړخيزه معلومات راټول بيا به پرې خبرې وكړو.

سبا د رحمت مور، رحمت ته تېرې شوې كيسې وكړې.

رحمت و ويل:

دا خبره زما پلار پورې اړه نه لري.

هغه ځانته ښځه كوي، كه ما ته؟

بيا مور يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ځو ورځې صبر وکړه تر ځو ستا د پلار پلټنه روښانه شي.

ځو ورځې تېرې شوې.

د رحمت د پلار پلټنې پای ته ورسېدې.

بيا يې خپلې ښځې ته و ويل:

زما پلټنې بشپړې شوې.

خلک ښه خلک دي.

مګر ډېر غريب دي.

مونږ او هغوی سره جوړ نه راځو.

ښه به وې چې رحمت له هغې جلې تېر شي.

د رحمت مور د هغه د پلار خبره، رحمت ته و کړه.

هغه و ويل:

نه !

دا نا شونې ده.

که پلار مې وغواړې او که و نه غواړي، زه د هغې جلې سره واده کوم.

څه موده تېره شوه او رحمت بېرته پر سګرټيو راغی.

پلار يې اړ شو چې هغه ته واده و کړي.

هغه د رحمت له پاره ډېر ساده مراسم ونيول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

څو کسان يې خبر کړل.

ناوې يې کور ته راوسته.

د رحمت په واده کې ګاونډيان هم خبر نه وو.

څو ورځې تېرې شوې.

ګاونډيان يې په خپله خبر او د هغوی کور ته ښځې د ناوې ليدو له پاره لاړل.

ګاونډيانو ښځې څه سوغاتونه هم له ځانه سره ورې ول.

هغوی ناوې وليده.

هغوی ته يې د نوي ژوند مبارکي و ويله.

بيا يې د رحمت د مور نه ګيله وکړه.

د رحمت مور و ويل:

بس يو کار و.

وشو.

د مونږ وخت لږ و.

و نه توانيدو ګاونډيان او ډېر دوستان خبر کړو.

ګيله مو په سترګو.

د نورو زامنو په وادو کې به تاسو ټول، هرو مرو خبروو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاونډيانو ښځو چاى و ښځو و ښبنل، بيا يې د ناوې، رحمت د مور نه خداى پا مانې واخسته او خپلو کورونو ته روان شوو.

وختونه تېرېدل.

کله نا کله به د هغوى د کور نه غلمغل (غالمغال) غږ پورته کېده.

ګاونډيانو به ويل:

څه وکړو.

د هغوى خپل منځي خبرې دي.

د رحمت پلار به د رحمت او د هغه د ښځې تر منځ نفاق اچاوه او غوښتل يې چې رحمت خپلې ښځې نه بيل (طلاق ورکړى) او هغه ته بله د کوم تجار لور وکړي.

د هغوى ژوند مخ په ترېخېدو شو.

۲۹ ورځې يې د واده تېرې شوې.

پر دېرشم د هغې د ښځې ژوند کليزه (سالګره) وه.

هغې رحمت ته و ويل:

سبا زما کليزه ده.

ته بايد ما ته يوه ګوته او ګليزې کيک واخلې.

شپه به خپله خور او څه نور ګاونډيانو جونۍ هم وغواړو.

هغه و منه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا شو.

هغه خپل پلار ته و ويل:

ما ته ځو افغانۍ راکړه تر څو خپلې ښځې ته د سرو زرو ګوته واخلم او هغې ته د کليزې محفل ونيسم.

پلار يې و ويل:

زما سره اوس پيسې نه شته.

غرمې نه وروسته بانک ته ځم، څه پيسې به راوخلم او مازيګر به يې تا ته درکړم.

رحمت و ويل:

ورځې لنډې دي.

کوم وخت دې چې پيسې واخيستې ما ته زنګ و وهه، مونږ به راشو او د سرو زرو ګوته به واخلو.

هم به کيک فرمايښت (فرمايش) ورکړو او هم به څه دوستان خبر کړو.

هغه و منه.

ماسپښين شو، بيا مازيګر.

د هغه د پلار نه کوم ځواب رانه غی.

بيا هغه خپل پلار ته زنګ و واهه تر څو د هغه نه احوال واخلي، چې پيسې يې تر لاسه کړی دي او که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه د پلار ټيلفون بند و.

هر څه کوښښ يې وکړ، اړيکې يې ټينګې نه شوې.

بيا مور يې رحمت ته زنګ و واهه او د هغه نه يې پوښتنه وکړه چې:

څنګه شو؟

هغه و ويل:

زما د پلار ټيلفون بند دی.

څه وکړم؟

هغې و ويل:

لږ صبر وکړه، هغه به کور ته راشي او تا ته به پيسې درکړي.

رحمت په غصه شو.

بيا يې ټيلفون بند کړ.

ماښام شو.

رحمت يوه نږدې پارک ته لاړ او الته يې د سګرټې په څکولو پيل کړل.

ماسخوتن شو.

بيا يې پلار ته زنګ و واه.

د هغه ټيلفون بند و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا يې بل سګرټې بل کړ او تر پايه يې وڅکوه.

شپه ناوخته شوه او هغه کور ته لاړ.

د هغه او د ښځې تر مينځ غلمغل (غالمغال) د وهلو او ډبلو غږ هم پيل شو.

رحمت خپله ښځه په سر کلکه و وهله.

هغې چيغې کړې.

له سر نه يې سرې وينې په بهېدو شوې.

سر يې و څرخېد، ژر يې ټيلفون واخيست او خپلې مور ته يې زنګ و واهه.

رحمت وارخطا شو او منډه يې کړه تر څو د هغې نه ټيلفون واخلي ، هغه و غورځېده او ټيلفون يې د تخت څټ (شا) ته و غورځېد.

رحمت کوښښ وکړ تر څو هغه راپورته او ټيلفون يې له لاس نه واخلي.

هغه يې راپورته کړه، ټيلفون يې په لاس کې نه و.

په ټيلفون کې د جلۍ د زګيروي غږ، ته.

مور يې هر څه ويل:

بلې!

بلې!

ولې خبرې نه کوې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې زګېروي ختم او ټیلفون روښانه و.

رحمت بیا هغې ته ورغی او هغې ته یې په چیغو و ویل:

پاڅه !

ځان دې په تکۍ مه اچوه.

روغه جوړه یې.

پاڅې چې روغتون ته دې ورسوم.

هغې وختي سا ورکړې وه.

رحمت بیا هغه و ښوروله.

هغه ورو، ورو مخ په سړېدو شوه.

په دې وخت کې رحمت چیغه کړه او خپلې مور خوا ته روان شو.

مور ته یې و ویل:

ژر شه!

وګوره !

پر ښځې مې څه شوي دي؟

مور یې کوټې ته د ننه شوه.

د هغه د ښځې زړه ته یې لاس وړاندې او و ویې ویل:

دا خو دې وژلې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس به څه و کړو؟

رحمت حيران و دريد.

مور يې خپل ميړه ته زنګ و واهه او کيسه يې هغه ته بيان کړه.

هغه و ويل:

زه اوس دستي، راځم .

ته په دې هکله چا ته، څه مه وايه.

هغه کور ته ورسيد او له ځانه سره يې څو عسکر هم راوستل.

بيا د جلۍ ورونه او د کورنۍ نور غړي هم را ورسيدل.

عسکرو هغوی ته و ويل:

کار د کار نه تير شوی دی.

غلمغل (غالمغال) او رسوايي به نه کوئ، تر څو ګاونډيان خبر نه شي.

مونږ به له ستاسو سره مرسته وکړو.

د جلۍ مور غلي د رحمت کوټې ته لاړه او خپله لور يې په سرو وينو کې ډوبه وليده.

بيا يې عسکرو ته و ويل:

ژر دا نږدې روغتون ته ورسوئ.

د رحمت پلار و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه دا ټول کارونه په خپله کوم.

عسکر مه په عذابوئ.

هغه نږدې روغتون ته زنګ و واهه او هغوی امبولانس راواستوه.

د هغې مړی یې په نیمه شپه کې روغتون ته ولیږداوه.

عسکر او د هغې د کورنۍ غړي هم ور سره لاړل.

ګاونډیان په دې هکله خبر نه شو.

یواځې یو کس خبرشو کوم چې به د ورځې له خوا کوڅې جاړو کوې او د کورونو نه کثافات به یې د ښاروالۍ کثافات دانی ته لیږدول.

د هغه کوټه د سړک پر غاړی او د موټرو پارکنګ ته ورته وه.
د رحمت پلار مخکې د تګ نه هغه ته نږدی او څه پیسې یې ورکړې او هغه ته یې و ویل:
څه دې و نه لیدل:

هغه و ویل:

هو!

څه مې و نه لیدل.

بیا هغوی روغتون ته روان شو.

لمړی شخصي روغتون ته لاړل هغوی مړی و نه مانه او هغوی ته یې و ویل:

تا سو باید دولتي روغتون ته لاړ شئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی دولتی روغتون ته لاړل، البته هم نوکریوال د هغوی نه و غوښتل تر څو موضوع دې له سیمې د پولیسو سره شریکه شي.

په دې وخت کې د رحمت پلار خپل موبایل واخیست او د سیمې د پولیس مشر ته یې زنګ و واهه او هغه ته د پېښې په اړه لنډ معلومات وړاندې کړل.

هغه و ویل:

زه نن شپه نوکری یم، ته البته انتظار وکړه، څو دکیکې وروسته زه په خپله راځم.

څو دکیکې تېرې شوې.

د پولیسو مشر روغتون ته ورسېد او نوکریوال ته یې و ویل:

ژر مړی سړې خونې ته و لیږدوه.

نور مسایل به په خپلو کې حل کړو.

نوکریوال د سړې خونې مسول کس له خوبه راویښ کړ او هغه ته یې و ویل:

ژر سه!

دا مړی سړې خونې ته ورسوه او الماری شمېره یې ما ته راکړه.

هغه رحمت د پلار سره سړې خونې ته لاړ، مړی یې په الماری کې کېښود.

بیا یې شمېره د ځانه سره ولیکه، د سړې خونې دروازه یې وتړه او د روغتون ودانۍ ته ستون شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

هغه د الماري شمېره نوکريوال داکټر ته ورکړه او خپله يې ببېرته خپل ځای ته لاړ او بيده شو.

نوکريوال داکټر، پوليسو، د رحمت پلار او د جلې کورنۍ څه فورمې ډکې او لاس ليک کړې.

بيا پوليسو د هغو فورمو کاپي هم واخيسته او اصلي يې روغتون ته پرېښودې.

بيا يې نوکريوال داکټر ته و ويل:

فورمې په دوسيې کې کېږده او چا ته هېڅ راز معلومات مه ورکوه.

مونږ سبا نهه بجې راځو او مړی د ښخولو د پاره اديرې ته وړو.

هغه ومنه.

بيا پوليسو مشر د جلې کورنۍ ته و ويل:

د موضوع په هکله چا ته څه مه وايئ، که چا پوښتنه کوه، و وايئ زړه يې په ناڅاپي ډول دربدلی و.

اوس زه تاسو په خپل موټر کې، تاسو کور ته بيا يم.

بيا يې د رحمت پلار ته و ويل:

ته هم لاړ شه او د سبا له پاره د جنازې او ښخولو بندو بست و کړه.

د رحمت پلار و ويل:

زه نه غواړم چې په دې هکله څوک خبر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صرف ځو کسه به راشو او مړی به لمړی د اديرې کوشني جومات ته يوسو، بيا به يې د جومات تر خوا ښخه کړو.

د پوليسو مشر و ويل:

سمه ده.

ستا خوښه.

سبا اته نيمې بجې هرو مرو د سړې خونې تر خوا و درېږه.

بيا يې د روغتون نوکريوال ته و ويل:

تا سو خو امبولانس موټر هم لرئ.

هغه و ويل:

هو!

بيا د پوليسو مشر و ويل:

سبا پر اته نيمو بجو امبولانس هم د سړې خونې خوا ته وګورم.

هغه و ويل:

سمه ده صيب.

بيا در حمت د ښځې کورنۍ و ويل:

مونږ کولای شو په ټکسي موټر کې لاړ شو؟

د پوليسو مشر و ويل:

نه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې وخت کې موټر نه پيدا کېږي.

ښه به وي چې تاسو له ما سره لاړ شئ.

هغوی و منه او د پوليسو د مشر موټر کې خپل کور ته لاړل.

سهار شو.

بيا څو کسانو د رحمت د ښځې جنازه واخيسته، لمړی د اديرې جومات تر څنګ و مينځه ، کفن يې ورته واغوست، د جنازې لمونځ يې تر سره بيا يې هغه خاورو ته وسپاره.

هيڅاه د هغې پسې خير او خيرات و نه کړ او نه چا د هغې فاتحه واخسته.

د جنازې د خاورو سپارلو نه وروسته پوليس راغلل او رحمت يې محبس ته يووړ.

پلار يې ډير کوښښ وکړ تر څو د پيسو په مرسته رحمت خلاص کړي، خو و نه توانيد.

رحمت شير مياشتې په بند کې تيرې کړې.

بيا په ډېرو خواريو د زمانت په ورانډې کولوسره له بنده خوشې او په کور کې د پوليسو تر نظارت لاندې پاتې شو.

هغه ته يوه روحي نارغي پيدا شوه.

هرڅه چې يې په مخه راتلل، ماتول.

نه يې کتل چې هغه د ده مال دی او که د نورو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاونډيو به هغه ته څه نه ويل.

هغوی پوهېدل چې رحمت په روحي ناروغۍ اخته شوی دی.

رحمت ښکلې ځواني درلوده.

ټول د نا اهلو ملګرو د لاسه، هغه يې بيا په سګرټيو واړاوه.

هغه تر درملنې لاندې و.

له يوې خوا غمونه، د بلې خوا چرس څکونه او د روحي ناروغۍ داروګانو هغه يې ورو، ورو ليونتوب ته نږدې کړ.

کله نا کله به پر هغه حمله راتله او کورنۍ به يې هغه روغتون ته بوته.

پوره يوه مياشت د هغه د ښځې د مړينې نه تېره شوه.

هغه خپله دوا نه وه خوړلې او د دوا پر ځای يې سګرټې څکولې و.

د شپې نا وخته کور ته راغی او مور ته يې و ويل:

ځو مياشتې مخکې په دې وخت ما خپله ښځه وژلې وه.

نن غواړم چې زه هم ځان وژنه وکړم.

مور يې په خندا شوه او ويې ويل:

ته څه وايې؟

هغه يوه پېښه وه.

ته سوچونه مه کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته به لګه د ګل په شان روغ او تا ته به له هغې نه ښکلې او ښايسته ښځه وکړو.

هغه چوپ (چپ) پاتې شو.

بيا يې مور ته و ويل:

سمه ده،

زه ويده کيږم.

ته هم خپلې کوټې ته لاړه او بيده شه.

د رحمت مور د کوټې نه و وته او دروازه يې د باندې خوا نه بنده کړه.

هغې سوچ کوه که چيرې رحمت وغواړي ځان وژنه وکړي، مجبور دی د کوټې نه و وځي او کومه رسۍ او يا مزی پيدا کړي.

په دې وخت کې به زه راويښه او د هغه مخنيوی به وکړم.

د شپې يوه بجه وه.

د مور يې طاقت را نه غې او د هغه کوټې ته لاړه.

دروازه يې خلاصه کړه.

ګوري!

هغه نه دی بيده شوی او پر خپل تخت (کټ) باندې ناست او سوچونه وهي.

بيا يې هغه ته و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيده شه!

شپه ناوخته ده.

هغه و ويل:

ته خپلې کوټې ته لاړه شه، زه بيده کيږم، بيا سبا مې له خوبه راويښ کړه.

مور يې و ويل:
سمه ده.
ته اوس بيده شه.
يوه ګړۍ وروسته مور يې بيا د هغه کوټې ته لاړه، ګورى هغه نيم پر کټ او نيم پر ځمکه لوېدلى دى.
هغى منډه کړه او هغه يې پر تخت سم کړ.
د هغه د خولې نه وينه راتله.
هغه ډېره وارخطا او چيغه يې کړه.
د هغې مېړه او د کورنۍ نور غړي را ورسېدل.

هغوى رحمت يې له کوټې ښکته او موټر کې يې نږدې دولتي روغتون ته ورساوه.

التبه يې د عاجلې خانګې ته ويوړ.
داکترانو هغه معاينه کړ او د هغه کورنۍ ته يې د زړه د صبر غوښتنه وکړه.

بيا يې د رحمت پلار ته و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرې اوس کور ته ورېږ، که سبا؟

هغه و ويل:
ښه به وي چې هغه سرې خونې ته يوسو او سبا به نورو دوستانو ته هم خبر وکړو.

لمړی به يې جنازه کورته نږدې جومات کې وکړو، بيا به يې هغه د ښځې خواته خاورو ته وسپارو.

داکتر د سرې خونې مسول ته غږ او ويې ويل:
دا جنازه هم په يوې الماری کې کيږده، سبا خپلوان يې راځي او هغه د سرې خونې ته ورېږ.
هغه و منه!
بيا د جنازی د الماری شميره يې نوکريوال داکتر ته ورکړه او خپله يې کوټې ته لاړ او التـه بيده شو.

سهار وختی د رحمت خپلوان راټول او دهغه جنازه يې لمړی د ماجت د جنازې منځلو ځای ته يوړه، التـه يې پرېمنځه او بيا وروسته يې په کفن کې تاو او په تابوت کې يې کېښود.

لږ وروسته يې کور ته ولېږداوه بيا پرلس بجو يې ښخ کړ.

ډېر کلونه تېر شو.

د رحمت د ښځې او د هغه د مرګ په هکله ټول رازونه پټ پاتې دي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چاپ شويو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتيد انستيتوت های تخنيکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجينری) جلد اول
٥. رسم تخنيک (گامی به سوی دنيای انجينری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصيل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقليم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاريه/ دنيای انجينری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقيقی با مقياس معماری
١٤. فرار از کشور- با تصاوير مستند
١٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
١٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنيا نگذاری اولين مساجد توسط افغانها در آسترليا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٩. منار جام – الهامی برای قطب منار
٢٠. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (١٩٩٠ الی ٢٠٢١)
٢١. جام یا کلیان (کلان)
٢٢. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
٢٣. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
٢٤. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
٢٥. چېر ته چې قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
٢٦. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
٢٧. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
٢٨. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
٢٩. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
٣٠. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
٣١. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
٣٢. هیچ (چهل داستان واقعی)
٣٣. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
٣٤. ۴۰- چهل
٣٥. مجنون او ګلچین (پښتو ناول)
٣٦. در جستجو (ناول به زبان دری)
٣٧. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
٣٨. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم
(جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۹. برف ها آب میشود
٤٠. رسم و تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد سوم
٤١. آرزو و امید (ناول به زبان دری)
٤٢. بوډا ښکاري (پښتو ناول)
٤٣. د اسلامي معمارۍ پیل
٤٤. نامنوني ژوي (پښتو ناول)
٤٥. حیوانات شوخ (ناول به زبان دری)
٤٦. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد دوم)
٤٧. د شپیلۍ مینه (مه ینه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
٤٨. حشمت خان د کلا معماري
٤٩. د افغان الک او آذري جلۍ مینه (پښتو ناول)
٥٠. د وچو بڼونه او پارکونو معماري
٥١. د یوې ښونکې مینان په یوه ټولګي کې (پښتو ناول)
٥٢. د ژرنده ګړې ماما مینه (پښتو ناول)
٥٣. په اسلامي نظام کې ودانیز پرمختګ
٥٤. شپنه ادي (پښتو ناول)
٥٥. بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
٥٦. د میني تاو (پښتو ناول)
٥٧. (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او اینجینیرانو(انجینرانو) له پاره
٥٨. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد سوم)
٥٩. سیدو او عیدو - د کوشنیوالي خوارہ ملګري (پښتو ناول)
٦٠. د یوې میاشتې ناوې (پښتو ناول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کار لاندې کتابونو لېست

١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
٢. سرغندوی (ناب، مشهور) پوهدري
٣. لیونی لېوه
٤. کوشنۍ سوداګره
٥. سپین کارغه
٦. سور تنور
٧. خړه بیزو
٨. بندي مرغه
٩. توده برستن
١٠. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د امکان او وخت په صورت کې

۱. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
۲. تاریخ معماری افغانستان
۳. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
۷. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

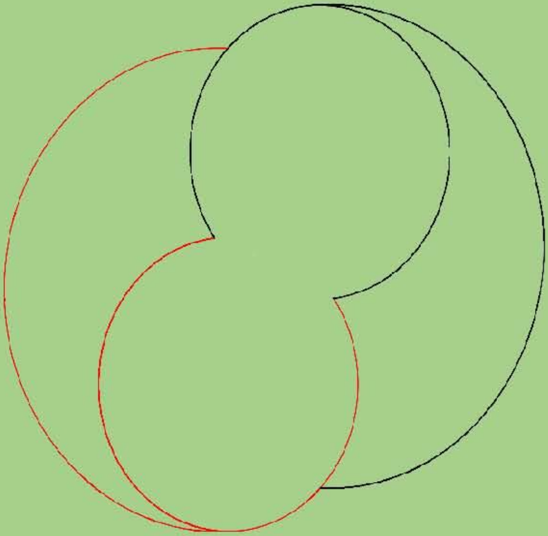

A Bride

Of a Month

Written by: PHD Architect Hashmatullah Atmar

Date: April - May /2025

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library